

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 19

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, JANUARY 28D, 1932

LETO XXXIV—VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških nasebinah

V Ely, Minn., je umrla Marija Suštar, stara 60 let, doma iz Rače pod Ljubljano. Ranjka je bila mati Fred Viderja, glavnega tajnika S. N. P. Jednote. Zapuška drugega moža, štiri hčere in enega sina.

V Hudson, Wyoming, je umrla rojak Luka Murko, star 67 let, dolgoletni naseljenec v omenjenem mestu.

V bolnici v Rochester, Minn., je umrla Marija Nagode, iz North Chicago, Ill. Podvrčel se je morala trem operacijam in je zadnji podlegla.

Pliučnica je pobrala v Calumet, Michigan, 54 letnega rojaka Charles Jerele, znanega goštilničarja. Ranjki je bil doma od St. Jerneja na Dolenjskem. Zapuška žena in 6 otrok.

V četrtak, 4. februarja, se prične letno zborovanje glavnega odbora S. N. P. J.

V Chicagi je te dni dobil diplomu za izvrševanje lekarniškega poklica David Bostič, sin podpredsednika SSPZ. On je prvi registrirani slovenski lekarnar v Chicagi.

V Ely, Minnesota, je bil imenovan Slovenec Frank Meden za cestnega komisarja. Mr. Anton in Mrs. Ema Moravc pa za oskrbnika mestne bolnice. Joseph Virant je bil ponovno imenovan za mestnega inženirja.

Pretekli teden je v bolnici v Chicagi preminula Mrs. Johana Oman (vdova Piber). Ranjka je bila doma iz Srednje Bele pri Kranju, odkoder se je nedavno vrnila z obiska. Stara je bila 48 let, in zapuška soproga, dva sina, tri hčere in zeta.

Popravek

Dne 16. januarja je bila natisnjena v "Ameriški Domovini" notica, da so rojaki Jos. Lever, Peter Segulin in Anton Bubnič odpotovali v Kanado, in da se glede njih zadev njih prijatelji lahko obrnejo na Jakoba Opara. Naznanja se nam od omenjenih, da to poročilo nikakor ne odgovarja resnici, in je torej nekdo nalašč poročal neresnico. Podpis dotičnega je bil ponarejen, s čimur je poročevalec zakrivil nepostavno dejanje. Ako kdo izmed rojakov ve za dotičnega, je prošel, da nam naznani njegovo pravo ime in naslov, kajti vedoma pošiljati neresnico v javnost, zlasti glede lastnih rojakov, je sramotno delo. Omenjeni rojaki naj nam oprostijo in če mogoče najdejo krivca, s katerim bomo obračunali.

Odbor Slov. Nar. Doma

Zadnji tork večer se je vršila seja direktorija Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Izvrševalni odbor za to leto se je sestavil sledeče: Frank Somrak, predsednik; Vinko Levstik, podpredsednik; John Tavčar, tajnik; Jos. Šiškovič, blagajnik; Frank Mack, Otto Teakutz, Frank Kovačič, Josip Okorn, John Levstek in Joseph Skuk, nadzorni odbor. Josip Babnik, Matevž Mesec, Karol Vrtovšnik, Krist Štokel, gospodarski odbor. Frank Oglar, Anton Vavpotič, William Candon, Louis Zorko, Frank Kačar, Frank Zorič in Štefan Lunder, prosvetni odbor. Tajnik Doma bo imel redne ure tudi čez dan, ker je stalno nastavljen.

* Avtomobilisti v Ameriki so lansko leto plačali milijardo davkov.

Vzorno mestno gospodarstvo v Ely, Minn., kjer imajo rojaki besedo

Mesto Ely, Minnesota, je imelo konec pretečenega leta \$102,132.52 čistega prebitka v svoji blagajni. To je pač lepa svota za tako malo mesto, ki šteje le nekaj okoli 6,000 prebivalcev, kar znači, da ima mesto Ely vzorne gospodarje, med katerimi je več naših odličnih gospodarjev. Slovenci so bili že nekdanji znani, kot dobri gospodarji, in so tudi pri javni upravi isto pokazali.

Dne 17. januarja so pokopali k večjemu počitku truplo Mary Suštar, ki je veliko trpela v svoji večletni bolezni, a končno jo je Bog rešil trpljenja, prevlečena s svetotajstvi. Pogreb se je vršil po civilnih obredih, ker je tako želela družina, oziroma sin in hčere pokojnice. Bila je članica SNPJ. Članice so se udeležile pogreba v polnem številu z društveno zastavo na čelu povorke. Vsem prizadetim iskreno sožalje!

Dasi živimo v slabih delavskih razmerah, ko tako obetajoča prosperiteta živi, pa se budi ljubezen našega mladega naraščaja. Pogum in korajžja velja. Tako je rekel naš mladi rojak svoj izvoljenki, ko jo je 18. januarja pripeljal pred altar. To je Mr. Blaž Zakrajšek, nevesta pa Frances Gregorič, hčerka Mr. in Mrs. Jos. Gregorič, stanujoči v Zenith nasebini. Tudi v Chandler nasebini se ne pustijo nazaj. Mr. J. Lušin in mlada Miss Josephine Veroni sta sklenila, da se v kratkem poročita. Vsem naše iskrene čestitke! Who is next?

Neki vdovec, po imenu Jandre, si je hotel pridobiti sree mlade vdove. V to svrhu ji je pokazal, da ima "novaca", torej ji ne bo nič manjkalo. Ko se je v veseljem razpoloženju vrnil po noči domov, je našel sprejem, ki ga ne bo zlepa pozabil. Par lopovov ga je iz zasede napadlo in mu prizadajalo težke udarce po glavi. Na kričanje sta se napadla prestrašila in zbežala. Policija je ranjenca odpeljala v bolnico. To naj bi bil nekaj opomin ženinom, naj ne nosijo denarja s seboj, kadar izbirajo izvoljenke. — Zastopnik.

Lovski ples

Jutri večer se vrši srnjakova večerja in lovski ples v Slovenskem domu na Holmes Ave. To priredi znani Euclid Rifle & Hunting klub, ki priredi vsako leto ob tem času fino večerjo in sijajen ples v fantastično dekorirani dvorani. Ta večer se bo vršila najboljša domača zabava. A. Grdina bo kazal tudi slike iz piknika lovec. Igrala bo izvrstna godba Jack Zorca. Kdor še nima vstopnice, naj vseeno pride, ker jo bo lahko še dobil pri vratih. Klub je pripravil za kakih 50 oseb več, kot je pa prodanih vstopnic, ker sta na razpolago dva velika srnjaka. Vstopnina je \$1.00.

Smrtna kosa

V četrtak je preminul v mestni bolnici Stanley Duralia, 23701 St. Clair Ave. Zapuška starše, ki biva v Chardon, O., tri sestre in tri brate. Rojen je bil v Pennsylvaniji, in jako dobro poznan v Euclidu, kjer je bil uslužben kot nadzornik. Pogreb se vrši iz Jos. železopostnega zavoda na 452 E. 152nd St. v ponedeljek zjutraj ob 8:30, v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. Vsem prizadetim sorodnikom naše globoko sožalje!

DO ZADNJE KAPLJE!

Hoover nasprotuje pomoči ameriškim brezposelnim

Washington, 22. januarja. Edini predlog, ki ga ima letošnji kongres pred seboj glede podpore ameriškim brezposelnim, in kateri predlog bo skoraj gotovo sprejet, bo naletel na največji odpor od strani predsednika Hooverja, ki bo šel do skrajnosti, da brezposelni ne dobijo nobene podpore iz zvezne blagajne.

Senator La Follette iz Wisconsin, progresivec, in senator Castigan, demokrat, iz države Colorado, sta vložila predlog, glasom katerega se dovoli iz zvezne blagajne \$375,000,000 podpore brezposelnim. Zaslusnjanje tozadevno se je vršilo ob 20. decembra, in je bilo končano 9. januarja. Pri zaslusljanju so bili predstavniki vseh večjih dobro-

delnih organizacij iz vse Amerike, in vsi so se enoglasno izjavili, da privatne dobrotelne organizacije niso več kos skrbeti za brezposelne.

Temu nasprotno pa predsednik Hoover še vedno trdi, da privatne organizacije morajo podpirati brezposelne, in da se niti enega dolarja ne sme tozadevno dovoliti iz zvezne blagajne.

La Folletov predlog se glasi, da se dovoli iz zvezne blagajne v pomoč brezposelnim v raznih državah vsega skupaj \$375,000,000. Denar bi se razdelil na posamezne države, in sicer takoj tekom tekočega fiskalnega leta se plača \$125,000,000, ostanek pa, \$250,000,000, tekom prihodnjega fiskalnega leta. Na državo Ohio bi prišlo vsega skupaj

\$8,212,901 te podpore.

Denar bi se razdelil prvič vpoštevajoč število prebivalstva v dotični državi, za kar bi se dalo 40 procentov, drugič se pa vpoštevata število brezposelnih v državi, kar bi zneslo 60 procentov prispevkov. Senatski pododbor, ki se peča s tem predlogom, je ugodno poročal tozadevno, in enako se pričakuje, da bo dobil predlog tudi v poslanski zbornici večino, nakar bo sprejet, toda je tudi absolutno gotovo, da bo predlog, kakor hitro pride pred predsedniku Hooverju v roke, vetirnat. Da bi pa imel predlog dvotretninsko večino v kongresu, je pa nemogoče misliti, torej bo predlog za podporo brezposelnim iz zvezne blagajne, na vsak način propadel.

Računi za vodo

Marsikdo se bo za glavo prijel, ko bo te dni dobil v roke račune za vodo. Sicer so bili ljudje poučeni, da bodo računi znali več, kot doslej, toda da bi tako poskočili, tega ljudje niso pričakovali. Povprečna družina je plačevala doslej \$3.00 za vodo na pol leta. To je bila najmanjša svota. S tem denarjem je bila družina upravičena do 5,000 kubičnih čevljev vode. Po novem so pa računi sledeči: Recimo, da porabite v šestih mesecih 5,000 kubičnih čevljev vode. Za to plačate najmanj \$3.00, in dobite prvih 1,000 kubičnih čevljev vode za to. Za ostalih 4,000 čevljev pa morate plačati 4krat po 80 centov, ali \$3.20, torej vas bo ista uporaba vode veljala \$6.20. To je tudi eden onih republikanskih blagoslovov v Clevelandu, s katerimi bodo volivci 16. februarja temeljito obračunali.

* Nenavadno hud mrzav vlada te dni v Perziji.

Predsednik Hoover baje ni milijonar

Washington, 22. januarja. Predsednik Herbert Hoover ni kakor ni milijonar, se je izjavil danes kongresman Wood iz Indiane, republikanec, ko se je govorilo o možnosti, da se znižajo plače zveznih uradnikov. Wood je izjavil, da je Hoover tekom svojega uradovanja zaslužil mnogo denarja, toda ga je tudi razdal. Wood je izjavil, da je iz dobrih virov doznal, da je predsednik Hoover "vreden" manj kot milijon dolarjev.

V Knausovi dvorani

Rojake ponovno opozarjamo na krasno igro "Prisiljen stan je zaničevan," ki jo vpriporijo v nedeljo večer članice podružnice št. 25 S. Z. Z. v Grdinovi dvorani. Vstopnina k igri in k plesu, ki sledi potem, je samo 35 centov, in vam članice garantirajo najboljšo zabavo pri igri in plesu. Pridite.

Delo za brezposelne

Councilman Wm. Hopkins, bivši mestni manager, je včeraj dal časa govoril z začasnim županom Burtonom. Hopkins je nasvetoval, da mesto izda bonde, da dobi denar in preskrbi delo brezposelnim. Hopkins je mnenja, da je to prva mestna dolžnost. Nekaj podobnega se je zgodilo lansko leto, ko je mestna zbornica odobrila bondov v svoti \$900,000 za brezposelne. Burton je obljubil, da bo zadevo si premislil.

Zaposleni Eddie

Odkar je Eddie Simončič-Simms, p. d. Hojčerjev, pobil že osem svojih nasprotnikov roko-borbi, dobiva od vseh strani zahteve za borbo. Tako bo najbrž 1. februarja se boril v Cantonu, Ohio, s Pat Smithom in 5. februarjem z Emmett Rocco v Elmwood City, Pa.

* V Florenci, Italija, so pokopali bivšo grško kraljico Sofijo,

Kje in kako se dobiva delo v raznih državah. Organizacije na delu

New York, 22. januarja. V tem mestu se je ustanovil narodni urad, da se bori proti brezposelnosti širom Zedinjenih držav. Pri tem podjetju sodeluje American Legion, American Federation of Labor in National Advertisers. Glede zaposlenosti prihaja iz glavnega stanu sledeče poročilo: V St. Louisu se je podalo 618 mož na delo, da iščejo delo za brezposelne. Lastniki apartament in večjih hiš prispevajo po 50c na teden v posebni sklad. Kakor hitro je \$15.00 nabranih, dobi en brezposeln delavec delo. Prvi teden so nabrali \$1,800.00. Iz Kansas City se poroča, da je 28 podružnic Američan Legion vsaka najela enega brezposelnega za razna dela. Mnogo oseb hodi okoli delodajalcev, da se pri njih poišče kaj primerne dela za brezposelne. The Green Bay Western železnica v Green Bay, Wisconsin, je poklicala včeraj 120 ljudi nazaj na delo v svoje delavnice. V Pomona, California, je American Legion nabrala \$3,000.00, in s tem denarjem se je kupilo zemljišče. Graditi bodo pričeli nedumoma \$40,000 stavbo, pri kateri bo dobilo do 40 mož delo. Pomona Fruit Growers Exchange naznanja, da je podvojila število svojih uslužbencev. V Nanty-Glo, Penna., se je odprla nova tovarna za srajce. 50 oseb je dobilo takoj delo. V Portland, Oregon, je Ribbon & Carbon Mfg. Co. zvišala število uslužbencev za 10 odstotkov. V Seattle, Washington, so zbrali fond \$750,000, da dobijo delavci na javnih cestah delo. Tako se je pojavilo gibanje za več dela že takoj prvi dan s precej dobrim uspehom. Omenjene organizacije bodo noč in dan na delu, da se borijo proti brezposelnosti.

Mrs. A. F. Svetek

V našem uradu se je oglasila Mrs. August F. Svetek in nas prosila, naj javimo v listu, da se iskreno zahvaljuje dopisniku, ki se ji je zahvalil za njeno delo v East End Social klubu. Želi pa, da bi se v bodoče njenega imena ne omenjalo, ker ona dela z vsem srcem, kakor tudi vse članice tega kluba, za dobrobit revnih družin in ne mara za to nikake osebnostne hvale.

Kdo bi dal kri za rojaka?

Rojak Anton Toplak je težko bolan in se nahaja v bolnici. Zdravniki pravijo, da mora dobiti Toplak kri od kake druge osebe. Kdor rojakov bi se hotel prostovoljno prijaviti, da da kri za Toplaka, je prošel, da se zglašijo na 14610 Aspinwall Ave.

Mlada v smrt

V 16. letu svoje mladosti je preminula Helen Jenkovič, hčerka Petra in Ane Jenkovič, 3155 St. Clair Ave. Poleg staršev zapuška ranjka še štiri brate in tri sestre. Bila je članica mladinskega društva št. 55 H. B. Z. Pogreb se vrši v ponedeljek pod vodstvom A. Grdina & Sons. Iskreno sožalje staršem in sorodnikom.

Lekarnar strelja

Albert A. Blank, 12803 Kinsman Rd., je ubil z revolverjem mladega roparja, ki je prišel sinoči v njegovo lekarno in skušal ustrahovati njega, ženo in pomočnika.

Poročno dovoljenje

Za poročno dovoljenje sta prosila Mr. John Borso in Rafaela Loušin, 986 E. 69th St. Iskrene čestitke!

Prijet slepar, ki je izkoristil siromašna dekleta in vdove v Pennsylvaniji

Philadelphia, 22. januarja. Naselniške oblasti so se pričele zanimati za delovanje nekega Avedis Bozardijana, katerega je policija aretirala, in se nahaja sedaj v zaporu, ko ni mogel postaviti \$1,000.00 varščine. Obdolžen je, da je osleparil najmanj 75 mladih žen in deklet. Pri zaslišanju na policijski postaji je bilo navzočih kakih 25 osleparjenih mladih žensk, ki so bile skrajno razjarjene proti sleparju, katerega so hotele dejansko napasti, kar je policija komaj preprečila. Slepar je prav majhne postave, nemarno oblečen in lomi le za silo angleščino. Tekom svetovne vojne je bil baje špijon v službi turškega sultana. Sam pa trdi, da je rodom Armenec. Zenske so ga obdolžile, da je pred kratkim odprl v neki zapušteni tovarni šolo za učenje v izdelovanju nogavic. Za vstopnino v šolo je računal od \$1.00 do \$10.00. Strojev ni imel nobenih in le malo drugih priprav. Neka Miss Frances Ross je bila nastavljena kot "učiteljica." Iztem denarjem se je kupilo zemljišče. Graditi bodo pričeli nedumoma \$40,000 stavbo, pri kateri bo dobilo do 40 mož delo. Pomona Fruit Growers Exchange naznanja, da je podvojila število svojih uslužbencev. V Nanty-Glo, Penna., se je odprla nova tovarna za srajce. 50 oseb je dobilo takoj delo. V Portland, Oregon, je Ribbon & Carbon Mfg. Co. zvišala število uslužbencev za 10 odstotkov. V Seattle, Washington, so zbrali fond \$750,000, da dobijo delavci na javnih cestah delo. Tako se je pojavilo gibanje za več dela že takoj prvi dan s precej dobrim uspehom. Omenjene organizacije bodo noč in dan na delu, da se borijo proti brezposelnosti.

Podjetje Svetek

Svetkov pogrebni zavod, ki se je vodil doslej pod imenom A. F. Svetek Co., je prišel sedaj v popolno lastništvo in vodstvo Mr. August F. Svetka. Pogrebni zavodi se nahajajo na 478 E. 152nd St. in na 15222 Saranac Rd. Zavod je bil prenovljen, da odgovarja najbolj modernim zahtevam. Zgrajena je bila tudi krasna kapela, v kateri ima nad 100 ljudi dovolj prostora. Zmerne cene in prijazna sočutna postrežba odlikuje ta slovenski pogrebni zavod. Naj pripomnimo tudi da oče g. Svetka, prijazen in vljudni oče Mr. Svetek, sodeluje in pomaga pri tem slovenskem podjetju svojega sina.

Pasijon

Kot naznanja društvo Kristusa Kralja bo društvo ponovilo na evetno nedeljo, 20. marca igro "Pasijon." Večinoma vsi stari igralci bodo nastopili. Zamenjana bo le glavna vloga, ko bo igral Krista Joseph Grdina mesto Mr. Louis Oblaka.

Ples nocoj

Fantje od Starlite družabnega kluba priredijo nocoj večer ples v Grdinovi dvorani. Igrajo znameniti "Five-foot Harmony Four." Vstopnina je le 35 centov. Prijazno ste vabljeni ob blizu in daleč.

Častna dijaka

August Prijatelj in Laddie Znidaršič bosta graduirala 27. februarja na East High šoli z največjo častjo. Oba sta bila vzor dijaka ves čas njih študij. Iskrene čestitke kot tudi njih staršem.

Mr. Perdan odpotoval

Včeraj je odpotoval iz Clevelanda Mr. Rudolph Perdan, ki se je podal kot predsednik nadzorne odbora J. S. K. Jednote v Ely, Minnesota, kjer se vrši pregled računov in seja glavnega odbora.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NARODNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrti leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 83

No. 19, Sat., Jan. 23d, 1932

Geslo republikancev

Predsednik Hoover je danes kot ptič noj, ki vtakne svojo glavo v pesek, kadar mu preti nevarnost, misleč, da ga nihče ne vidi, če ima glavo skrito. Tako tudi Herbert Hoover. Skoro sleherni v Zedinjenih državah čuti pezo današnjih časov in prosi Boga, da bi bilo neznošen razmeram že enkrat konec. Le predsednik Hoover se ni še podal. On je še vedno prepričan, da je življenje v Zedinjenih državah normalno. Zato pa tudi dosledno odklanja vsak predlog za zvezno pomoč in podporo, brez ozira, od katere strani prihaja.

Menda ne pozna nihče bolj današnje razmere kot pa zastopniki raznih dobrotelnih organizacij v Ameriki, ki so v direktnem stiku z brezposelnimi in podporo potrebnimi. Zastopniki teh dobrotelnih organizacij so se zbrali nedavno tega v Washingtonu in so z najboljšimi dokazi podprli svoje trditve, da so privatne dobrotelne organizacije prišle na konec svojih sredstev, da nikakor nimajo denarja več na razpolago, da bi zadostili vsem klicem za pomoč.

S tem je rečeno, da privatna dobrotelnost nikakor ne more tešiti lakote in trpljenja, in da je nastopil čas, ko mora država nastopiti s svojim premoženjem, ako neče, da bodo ljudje lakote umirali. Toda, ko so Hooverju podali pričevarja dobrotelnih organizacij, je izjavil, da ne veruje poročilu, in da je absolutno nasproten, da bi se iz zvezne blagajne delila taka ali taka podpora.

Leta 1928, ko je Hoover pridigal po deželi državljanom, naj ga izvolijo predsednikom, je slovesno obljuboval, da če bo on izvoljen predsednikom, tedaj bo dežela še naprej živel v prosperiteti. V resnici je dobil večino kalinov na svojo stran, in v silnem boju, v katerega je posegel verski fanatizem, prohibicija in kukluksizem, je bil izvoljen predsednikom.

Tedaj so vladale še vsaj deloma znosne razmere. Toda takoj ob nastopu Hooverja se je začelo vrtneti navzdol. Na borzi so divje spekulirali in zapravljali tisoče milijonov, in Hoover, ki ima menda pogled samo v visoke finančne zadeve, je mislil, če imajo ljudje toliko denarja za spekulacijo, gotovo jim ni še sile. Torej prosperiteta še vedno vlada. Svoje besede Hoover vendar ne sme pozreti, torej še danes trdi, da imamo prosperiteto in absolutno ne bo dovolil, dokler bo on predsednik, da bi se dala kaka podpora brezposelnim iz zvezne blagajne.

Republikanci sploh mislijo, da so oni od Boga postavljeni, da držijo patent za prosperiteto. Nihče drugi ni zmogel pomagati ljudem k življenju, kot republikanci. A vendar kdor je preživel krize republikanske administracije v letu 1907 in 1908, v letu 1911 in 1912, ter zopet v letu 1923 in sedaj v letih 1929, 1930, 1931, ta dobro ve, kako silno napačna je trditev republikancev.

Letos je predsedniško leto, ko bo treba voliti predsednika. Republikanci so v silni zadregi, kakšno geslo naj bi dali narodu, da stopijo pred narod v teh skrajno žalostnih časih. Premišlujejo nove zvijače, da bi se oprali pred narodom. Zato so razpisali nagrade, ki naj jih dobijo oni, ki si zmislijo najboljša gesla za republikansko stranko ob času predsedniških volitev. Se vedno je dosti kalinov na razpolago, ki bodo verjeli nemogočim republikancem.

In res, dosti ljudi je odgovorilo z različnimi gesli za republikance. Razsodniki za nagrade so bili republikanski senatorji Jones iz Washingtona, Vandenberg iz Michigana in Metcalf iz Rhode Islanda. Prvo nagrado je dobil neki adut, ki je napisal: "Prosperiteta se vrača, držite jo!" Drugo nagrado je dobil drugi kalin, ki je napisal: "Slon dela, osel brca!"

Pri vsem tem bi se le vprašali, po čemu rabijo republikanci novo geslo za volitve? Zakaj vrača ne obdržijo isto geslo, ki so je rabili leta 1928, ko je Hoover oznanjal po deželi: "Volite me in obdržite prosperiteto?" Po zatrdilu Hooverja ni nobenih slabih časov, in zakaj republikanci lažejo, da se prosperiteta vrača. Ako se vrača, tedaj je bila proč od nas, toda ni res, kot trdi Hoover, da ni bila prosperiteta proč od nas. Ona je neprestano med nami!

In če republikanci v resnici tako nujno potrebujejo geslo za predsedniško kampanjo, bi jim mi eno svetovali: "Volite za Hooverja in živite ravno tako sijajno kot doslej!" Stavimo, da bi tudi v tem slučaju slon delal, osel pa brcal. Slon bi delal s tem, da bi oslu pomagal zbrcati lažnjive republikanske preroke iz odgovornih mest.

D O P I S I

Cleveland, O.—Še par vrstic rokah najboljših igralških moči. članicam podružnice št. 25 Slovenske Zveze in cenjene močinstvu v naznanilo in vabilo k naši igri, ki se vrši v nedeljo 24. januarja 1932 v Knau-sovi dvorani ob pol osmi uri zvečer. Igra se imenuje "Prisiljen stan je zaničevan." To je tridejanka, kako pomenljiva in polna humorja tako, da ne bo nobenemu žal, ki bo navzoč. Vloge so v

sosednjih podružnic, da nas posetijo ta večer, posebno članice podružnice št. 10, ki nas imajo že tako malo na piki. Pa le pridite, boste vsaj videli kaj znajo naša dekleta in vam bomo prav izvrstno postregle. Za lačne in

M. Otoničar.

KAJ BO V NEDELJO, 24. JANUARJA, V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU?

V nedeljo, 24. januarja, bo a vlogo njene matere bo imela otvoritvena predstava dramskega društva "Ivan Cankar," ki obeta, da bo ena najsijajnejših predstav tega društva.

Vprizorilo se bo krasno narodno igro s petjem in plesom "Miklovo Zalo." Ta igra je bila že večkrat vprizorjena, a ta vprizoritev bo prva na odru od igralcev dramskega društva Ivan Cankar. V večini se je igro pre-aranziralo ter bo kot taka povsem nekaj novega.

Presenečenje za vse bo peta slika, ki se vrši na vrhovih carigradskega Sultana. Krasna scenerija, bajna razsvetljava, divni ples odalisk, orijentalška godba ter očarljivo lepo petje naše glavnice. Antoinette Simič, ki ima naslovno vlogo Zalike, vas bo zadivila. V otožni bosanski pesmi bo razkrila svoj bol, svojo nesrečo ter svoje veliko hrepenenje po možu Mirku, od katerega je bila ugrabljena takoj po poroki radi izdajstva židovke Almere. In končno bo zapela z Mrs. Mary Ivanush ono lepo molitev iz opere "Urh grof Celjski".

Sveta mati, zri navzdol tebi deva tožim bol itd.

Sploh pa je cela igra prepletena z lepim petjem, ki vam bo gotovo ugajalo. Oseb bo nastopilo do 50, ter so vse vloge v najboljših rokah. Kadar že rečeno bo igrala lepo a nesrečno Zaloko Mrs. Antoinette Simič,

Program je izredno bogat ter važno ličen in vstopnice samo 50 centov, tako popoldne kakor tudi zvečer.

Popoldnanska predstava se prične ob 2. uri ter imajo posetniki iz bližnjih naselbin priliko videti jo, a zvečer je pričetek ob 7.30.

Pridite, ne bo vam žal!

J. Steblaj, režiser.

DRUŠTVO DANICA ŠT. 11 S. D. Z.

Jutri večer bo domača zabava za vse članice in prijatelje društva Danica št. 11 SDZ, v sobi št. 1 S. N. Doma. Prvotno je bilo naznanjeno, da se vrši plesna veselica v spodnjih prostorih. To se je pa pozneje prekricalo, ker je bila poslana prošnja na sejo, da se prepuusti dvorano za ženitovanje. Sklenjeno je bilo da se jim prošnja ugodi in društvo pa priredi privatno zabavo v sobi št. 1.

Aktivne članice društva bodo preskrbele vsa okrepčila in drugo brezplačno. Za ples bo igral pa dobro poznani igralec Mr. Kalister, da se boste lahko prav pošteno zabavali. Upamo, da pridete vse članice in pripeljete seboj svoje prijatelje, kar bo jako lepo, da pokažete svoje zanimanje za društvo. Na svidenje v soboto večer, dne 23. januarja. Odbor.

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

J. D.

No, končno smo pa le pričakali tiste slavne srnjakovke večerje in lovskega plesa, ki ga priredi Euclid Rifle klub v nedeljo 24. januarja zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Kdor se bo še zadnji trenutek zmisli, da bi šel pogledat naše jagre, lahko dobi vstopnico še na večer prireditve pri vratih, ker bo klub napravil večerjo za kakih 50 oseb več, kot je pa vstopnic prodanih. Mesa od srnjakov je namreč toliko, da bi lahko pogostili en tisoč ljudi, pa bi še ostalo.

Kdor hoče videti pravi lovski paradiz, naj se potruži jutri večer v Slovenski dom. Naši fantje že ves teden skupaj vozijo smrečje in razno zelenje, da okraše dvorano. Dobili bodo divjačino od vseh krajev mesta in baje bodo dobili celo od mestnega zverinjaka par medvedov, da boste videli kakšna zver je to, pred katero jo je nedolgo tega uvel naš Tone Baraga v pennsylvanskišumah.

Najeta je za ta večer najboljša godba in napravljena žnja pogodba do pondeljka jutraj. Za one, ki bodo ostali na veselici do pondeljka opoldne, bo na razpolago invalidni voz in po dve bolniški streljanci za vsakega. Ena mu bo kuhala črno kavo, druga mu bo devala pa mrzle obkladke na vroče glave. Ko bo pripeljan na dom, bo pa izročen v

osebno oskrbo, drage ženice, ki ga bo potem primerno negovala in cartala v pondeljek popoldne. Torej se vidi, da je za vse in za vsak slučaj posebej preskrbljeno. Za vsakega plesalca in plesalko bo preskrbljen tudi par novih čevljev z dvojnimi podplati za slučaj, če bo svoj par prehitro izrabil. Komur se bo pred polnočjo ohajčan ustavil, bo dobil novo in veliko gobo, da bo tako lahko nadaljeval s prekoristnim in Bogu dopadljivim delom: uničevanjem ohajčana.

Na našem lovske plesu je bila vedno zbrana najboljša družba, ki se je zabavala med seboj v najveselejšem razpoloženju in vsak je rekel, da take zabave je ni, kot jo znajo prirediti naši jagri.

Pa še nekaj. Ker se včasih pripeti, da ta ali oni takole proti jutru pozabi kdo je in kje je, bo dobil vsak ob treh zjutraj listek, na katerem bo napisano njegovo ime, starost in hišna številka njegovega bivališča.

Na veselo svidenje in še veselejšo zabavo jutri večer v Slovenskem domu na Holmes Ave! Zadnji terek smo streljali takole:

Jerčić 107
Gole 178
Dolenc S. 173
Jerman 133
Zabukovec 171
Prijatelj 111

Bavetz 157
Bruss 98
Janževich 120
Dolenc J. 148
Marn 110
Baraga 129

Lesjak 157
Mlakar 162
Hoffart 168
Jazbec 143
Mandel 157
Ogrin 168

Pred 16. leti v Clevelandu in po svetu.

Iz arhivov "Clev. Amerike," leta 1916

Dne 1. marca, 1916, je v Lorainu, Ohio, umrl Frank Vevar, bivši zastopnik "Ameriške Domovine" v istem mestu.

Dne 2. marca, 1916, so dobili v Clevelandu državljansko pravico: Anton Simončič, Martin Boldan in John Skrijanc.

Dne 4. marca, 1916, so se v Clevelandu poročili sledeči: J. Markel in Silvia Lutch, Silvester Molek in Tilka Kobal, Josip Cegljar in Rose Turk.

Društvo Naprej št. 5 S. N. P. Jednote je pri svoji seji 5. marca, 1916, sklenilo vzeti sto delnic S. N. Doma, to je, za \$1,000. To je bilo za začetek seveda že lepo premoženje.

Vrat si je zlomil rojak Tom Novosel, 30 let star, 5. marca, 1916, ko je obiskal svojega prijatelja Grega na 160. cesti.

Mr. Frank J. Lausche je začetkom marca meseca, 1916, podpisal pogodbo z Duluth Baseball klubom za sezonsko igranje. Mr. Lausche je bil tedaj najbolj izurjeni baseball igralec med Slovenci v Clevelandu.

Dne 11. marca, 1916, je umrl v Clevelandu rojak Josip Vavtar, doma iz St. Ruperta na Dolenskem. Tam je zapustil ženo, enega otroka in starše. V Ameriki se je nahajal tri leta in pol. Ranjki je bil član društva Žužemberk.

Dne 11. marca, 1916, je društvo Lunder-Adamič, št. 20 S. S. P. Z. sklenilo vzeti 100 delnic za Slovenski Narodni Dom, v svoti \$1,000.00. Znamenje, kakšno navdušenje je tedaj vladalo za Slovenski Narodni Dom v Clevelandu.

V marcu mesecu, 1916, se je nahajalo v slovenski državljanski šoli v Clevelandu 272 učencev. Sola se je tedaj vršila dvakrat na teden, in sicer ob pondeljkih in četrtkih. Poučeval je, kot še danes, naš urednik.

Dne 10. marca, 1916, je bilo podeljeno ameriško državljanstvo sledečim našim rojakom: Josip Barbič, John Smrke in Andrej Mazovic.

"Clevelandska Amerika" z dne 17. marca, 1916, piše: "Ako je imel še kdo kaj dvoma, da slovenska društva v Clevelandu ne morejo postaviti svojega Narodnega doma, je popolnoma zgubila dvom, v sredo, 15. marca, zvečer, pri prvi delniški seji Slovenskega Narodnega Doma. Mi smo vedeli naprej, da kadar se Slovenci v Clevelandu zavzamejo za kako zadevo, jo gotovo tudi izpeljejo. Brez razlike strank in prepričan se je v sredo zvečer sestalo 82 društvenih zastopnikov, ki so reprezentirali 41 slovenskih društev. Poleg tega so pa prihajale številne vrste naroda k tej prvi delniški seji. Dvorana je bila natlačena. Blagajnik Frank Černe je dobil takoj \$1,000.00 v gotovini na račun delnic.

Dne 12. marca, 1916, je umrl v Clevelandu rojak Josip Vavtar, doma iz St. Ruperta na Dolenskem, kjer je zapustil ženo, otroka in starše. V Ameriki je bival tri leta. Ranjki je bil član društva Žužemberk.

Dne 15. marca, 1916, so bili na prvi delniški seji Slovenskega Narodnega Doma izvoljeni za prvi direktorji Doma sledeči rojaki: Louis J. Pirc, Joseph Zec, Frank Černe, dr. F. J. Kern, Math Petrovič, Joseph Kalan, Frank Hudovernik, Mrs. Sophie Birk, Frank Jakšič, Ignac Smuk, Primož Kegoj, Mihael Setnikar, Anton M. Kolar, Rudolph Perdan in Mrs. Frances Lausche.

15. marca, 1916, je škof v Clevelandu kupil velik kos zemlje med Euclid Ave. in Wade Park Ave. in bulevardom. Tu bi se imela postaviti nova katoliška armada, 5,000 mož po številu, prekoračila mejo republike Mehiko, da vlovi znanega bandita Villa, ki je neprestano divjal po ameriškem ozemlju. V spopadih prvi dan je bilo ubitih 7 ameriških vojakov.

Dne 18. marca, 1916, je preminul eden najbolj poznanih rojakov v Clevelandu, Joseph Jarc. Zapustil je ženo, brata in očeta v Clevelandu, dočim sta mu dva brata malo prej umrla. Po svojem delu je bil Joseph Jarc tesno združen z zgodovino slovenske naselbine v Clevelandu. Svoje dni je bil drugi tajnik K. S. K. Jednote, in v letih 1906-1907, ko so vladali burni dnevi v naselbini radi spora pri fari sv. Vida, je bil Joseph Jarc poslovodja pri "Novi Domovini." Ko je bil v letu 1908 ustanovljen list "Amerika," je bil Jarc prvi poslovodja, Leon Zakrjšek pa urednik, a se je umaknil dr. F. J. Kernu. Pozneje je bil uslužben pri raznih slovenskih podjetjih, kasneje je pa dobil dobro mesto na Common Pleas sodnji, kjer je našim rojakom mnogo pomagal pri pridobitvi državljanstvih papirjev. Na političnem polju je živahno deloval in je bil več let predsednik Političnega kluba. Bil je delaven, skromen, pošten naroden delavec v naselbini, in z njim je preminul doberšen kos prve zgodovine slovenske naselbine v Clevelandu. Društvo Slovenskih veteranov, katerega društva ustanovnik je bil, mu je priredilo lep pogreb.

Pri hiši: John Cebular, 1207 E. Koncem marca meseca, 1916, poroča "Clevelandska Amerika," se je nahajala za zapadni strani mesta neka "coprnica," ki je bala je znala povedati vse, sedanost, preteklost in bodočnost. Tudi z mrtvimi je lahko govorila. Ni čuda, da je mnogo lahkovernih rojakov tedaj zahajalo na West Side, kjer jih je coprnica dobro gullila. In verjeli so ji bolj kot vsakemu pametnemu človeku. Ker je pa ob neki priliki enemu takih rojakov zmanjkalo denarja pri obisku pri coprnici, je uredništvo našega časopisa posredovalo, in babo so zaprli, ter je bilo tako našim ljudem prihranjenega dosti denarja in neumnosti.

Dne 29. marca, 1916, priobčujo "Clevelandska Amerika" sledeči apel: "Glede miru v Clevelandu. Javnosti na ljubo hočemo sporočiti, da se je dosegel mir in sporazum med našim listom in med društvom slovenskih trgovcev, ko je vladala nesloga in nemir več kot dve leti. Eden kot drugi smo si stali nasproti in trdili vsak svojo. Toda to narodu kot posameznikom ni prinašalo ugleda in je škodovalo naselbini. Odbor St. Clair Merchants Association in "Clevelandska Amerika" sta se zavzela za vso stvar in prišlo je do poravnave in sporazuma, in ker vsakdo rajši živi v miru kot pa v nesporazumu, bo gotovo vsakdo vesel tega dogodka, komur je za napredek naselbine. Delavec kot trgovec eden brez drugega ne moreta shajati, vsi skupaj pa lahko napredujemo. Trgovci morajo pomagati delavcem, delavci pa trgovcem, da bo skupen mir in napredek. — St. Clair Merchants Improvement Association

— Clevelandska Amerika.
Rojak Mike Kos je odprl 1. aprila, 1916, restavrant na 4602 St. Clair Ave.

Če verjamete al' pa ne.

Neka žena je bila zelo udana špiritističnemu gibanju in je na vso moč verjela, da se lahko pokliče z onega sveta kogarkoli hoče. Prigodi se, da ji mož pobegne prav brez vsakega vzroka na oni svet. Sedaj se ponudi vdovi lepa prilika, da se prepriča, če je kaj resnice na tem, da se lahko pokliče duha z onega sveta. Pa sklene, da pokliče k raportu duha njenega moža. Bil ji je vse njiju zakonsko življenje zelo pokoren, torej je pričakovala, da jo bo tudi senaj poslušal in se ji odzval na njeno prvo besedo.

Vdova se vsede in začne opravljati predpisane ceremonije: Komaj je bila gotova, ko da duh s znamenji razumeti, da je pričujoč. Vsa srečna vpraša vdova:

"Kaj si to ti, ljubi moj Janez?"

"Da, draga moja ženica."

"Janez, si li srecen?"

"Zelo srecen, angelček moj."

"Si li srečnejši, kot si bil prej, ko si bil pri meni?"

"Mnogo srečnejši."

"Oh, (vzdihne vdova) potem mora biti v nebesih pa res lepo."

"Saj nisem v nebesih, Špelca."

△

Kakor suhači zabavljajo čez pijaco, vendar se najde včasih v pijaci mnogo tolažbe in pa tudi zabave. Če bi suhači vedeli, kako je človeku prijetno pri srcu in v glavi, kadar je takole v drugem "štuku," bi toliko ne zabavljali, ampak bi priporočali (zlasti ohajčana) kot najboljše zdravilo proti slabi volji in skrbem. Človek, ki je tako navdahnjen, tudi marsikatero pogrunt, ki bi jo navaden človek ne in da je to resnica, naj služi sledeči dogodljaj:

Lepo oblečen gospod koraka nekega večera proti domu in na nekem vogalu naleti na možaka, ki pod obcestno svetilko po rokah in kolenih nekaj išče po tleh. Gospod je radoveden, se ustavi in nagovori iskalca:

"Ali ste kaj izgubili, dragi prijatelj?"

Iskalec se ozre od tal proti gospodu in s težavo odgovori:

"Ja, izgubil sem — hic — pol dolarja — hic!" (Po ohajčanu se človeku včasih koleca, to pa radi naglega prehoda ohajčana iz glave v noge in zopet nazaj.)

Vljudni gospod se takoj spusti na kolena, da pomaga iskati izgubljen pol-dolarski novac. Tako brskata oba okrog svetilke po prahu, kakor daleč je segla svetloba od obcestne svetilke. Iščeta in iščeta in po kakih desetih minutah brezuspešnega iskanja, vpraša gospod:

"Pa ste izgubili tistega pol dolarja ravno tukaj?"

"Kaj pravite?"

"Če veste natanko za prostor, kjer ste izgubili pol dolarja."

"Kaj ne bom vedel — hic! Izgubil sem ga tamle," in pokaže z roko preko ceste.

"Ja za božjo voljo, če ste ga izgubili na oni strani ceste, zakaj ga pa potem iščete na tej strani?" se začudi gospod.

"Zato, ker na tej strani je luč, na oni strani je pa tema — hic," zamemlja možakar in nadaljuje z iskanjem nesrečnega pol dolarja.

△

"Nikjer ne najdem krojača, ki bi mi napravil obleko na upanje," toži prijatelj svojemu tovarišu.

"Pa si bil že pri mojstru Johnu?"

"Bil sem, a dejal mi je, da me premalo pozna."

"Kaj pa pri mojstru France-tu si bil?"

"Seveda, a ta mi je rekel, da me preveč pozna..."

V VINOGRADU

Prekrasna vinska trta in nje duhteči cvet, ki grozdje nam obeta, vesel te vsak je spet.

In trtice obdelat prav vsak bi moral znat, da lahko bo okušal nje sladki, sveži sad.

Kdor trtice obrezat se dobro izučil ni, ta pije samo vodo in kisló se drži.

Kdor vinograda dobro obdelati ne zna, sam sebi naj pripiše: če vinca mu ne da.

—Anton Zidar.

JOHAN BOJER
IZSELJENCI
ROMAN

"Zdaj pa prihajam z neko važno zadevo, Bergitta. Ali hočeš biti z župnikovo ženo in z menoj v nekom odboru? Name-nile smo si napraviti zbirko za norveško bolnico."

Bergitta se je zasmejala: "Ali naj zdaj — me ženske — pričemo zidati bolnico?"

Elza ji je odgovorila: "Tukaj v Ameriki so zmeraj žene tiste, ki se ukvarjajo s takimi stvarmi. Tudi ti moraš pomagati, Bergitta."

In Bergitta se je dala pregovoriti. Nazadnje se jih celo loti mrzlična vna, njihovi starejši otroci hodijo tudi že v šolo, čas beži, govorijo angleško med seboj in so Amerikanci. Kako ne bi moglo to tudi mater zvezati z deželo? Bog ve koliko časa sicer farmarjeva žna nima, ampak Morten bo že dosegel, da bo železnica podarila zemljišče. Seveda mora mesto Nidaros dobiti bolnico. — In v vseh teh letih je bilo z Bergitto tako, da je sicer dolge dneve tičala doma vsa zamišljena, nenadoma pa se je zbrala, da je doma in zunaj hiše vse oživelo. Čutili se nesrečno dan za dnem in leto za letom, biti obdan od otrok, ki jih šola vse bolj in bolj odtuja, to izpodkopuje človeku moči, čeprav sam tega zmeraj ne opazi. Kadar pa je bila vesela, je bila tudi vesela preko vsake mere. Kadar se je smejala, so se ljudje obračali in gledali za njo. Le ko bi bilo tukaj vsaj nekaj dreves! Zasadila je bila majhen gaj kakor Karen Skaret in Elza in Ana. Ampak rastel je tako počasi, tukaj v prerijski so bili zimski viharji tako strašni. Vendar vsako leto so mala drevesca pognala listje, kar pravljeno jih je bilo gledati. Nekeč bo gaj pač toliko zrastel, da bo priletela kaka ptica tja in pričela peti.

Nekega dne jih je nekaj vznemirilo. Učitelj Jo je hodil okrog in se poslavjal.

Poslavlja se? Ali bo odpotoval?

Da, tako je, namenil se je oditi. — V domovino? — Na to se je samo porogljivo zasmel. — In kaj bo s farmo? Da, farmo je prodal materinemu ljubljencu, naj si vrag izposojuje dalje v banki. — Da, ampak kam prav za prav učitelj Jo namera?

va? — Ah, v različne kraje. Da, da, zbogom ljudje božji. In hvala lepa za ves čas, ki smo ga skupaj preživeli.

Ali šele pri Mortenu Kvidalu je razodel ves svoj načrt.

Delavnega moža je našel v velikem novem hlevu zraven voza, v katerega sta bila vprežena dva konja. Morten se je bil pravkar namenil peljati gnoj na polje. Stal je tam v modri platnjeni obleki, vihtel vile in nalagal. Na obeh straneh pa so prskali v dveh dolgih vrstah konji v svojih stajah.

"He, kaj se bodoči guverner Severne Dakote ukvarja s takimi pozemskimi rečmi?"

Da, Morten je bil začutil nenadoma veselje do domačega dela. In to, to tukaj je bilo nekaj v čemer se je spoznal.

Potem je prišlo tudi tukaj do slovesa. Morten je začuden gledal. Bilo je nekaj tako nenadnega, tako neverjetnega.

In zdaj je učitelj Jo sedel na zaboj in ni več ničesar skrival. Vsak pride nekoč na razpotoje. Nekega večera, ob slabem vremenu, je hodil po stari naselbini okrog in se je sebi zdel tako odveč na tem svetu. Da pove po pravici, je pogledal tudi tu in tam skozi okno. In kaj je videl? V vsaki hiši je bila zbrana družina okrog svetilke. Videli je srečo in domačnost pri njih vseh. Samo on je živel v luknji in ni še ničesar dosegel. Žena? Družina? Ah, ne, za to ni šlo. Šola? Stran z njo, z idejami in z vsem. Kaj pa, ko bi le še imel nekekrat kak majhen adut? Kaj, ko bi, odkrito povdano, le še imel nekekrat skrito svoje pravo poslanstvo? Zdj se bo moralo pokazati. Saj pomladil se pač več ne bo. Čuj, Morten Kvidal: Erik Foss je bil sanjal o tako čudovitih stvareh, mislil je na višjo šolo v Nidarosu, na katedralo, na vseučilišče. Ali bo kaj iz tega? No, nekega dne se bo uresničilo, bo dote prepričani. Ampak česa se bodo mladi ljudje tu učili? Prežvekovati. Poglej zgodovino! Ustanavljali smo državo na Irskem, na Škotskem in v Normandiji z roparskimi pohodi. V šolah, ki smo jih tam zgradili, se je predvsem poučevalo pač o roparskih pohodih, tako divji so bili naši očetje, pravi profesor, in pri tem se mu cedilo v ustih sline po novih roparskih pohodih. Imenitno. A tukaj? Te nove Normandije tukaj, na katero bomo nekega dne zelo ponosni, te nismo osvojili z ognjem in mečem, ampak z motiko in lopato. Kaj naša borba z neskončno ravnino, s prerijskim požarom, s samoto, z zimami, s sušo, z revščino in s ko-

bičami ni rodila nobenega junaka? Poslušaj, Morten Kvidal! Pred teboj sedi človek, ki ni nikoli ničesar dosegel, zdaj pa bo kljub temu šel po svetu in se lotil majhnega dela. Prepotoval bo vse države na vzhodu in zaljubljen v zbiranje našo zgodovino v novem svetu, prav od Leifa Eriksona pa do danes. Govoril bo s starim pionirji in napisal vse, kar so napravili, odkar so prišli semkaj. Ali si čul kaj o Klegu Personu? Pred osemdesetimi leti je potoval peš skozi države in ustanovil šest in trideset novih naselbin. Nekega dne je sedel pod nekim drevesom, prav tam, kjer sedaj leži Chicago, in tedaj je prišel neki halfbreed in mu hotel prodati prav na onem mestu sto oralo zemlje, samo ko bi zamenjal zato svojo obleko z njim in mu dal tudi svojo pipo. Ampak Kleg si je premislil, ljubil je čistoto in se je bal, da ne bi imel oni v obleki mrčesa. Danes so ta zemljišča vredna več kakor vse norveško narodno premoženje. To je komaj en sam stavek iz naše sage tukaj v Ameriki. Da, da, kar smej se. Učitelj Jo bo zdaj ustvaril novo znanost za vseučilišče, ki bo nekoč nastalo tukaj v Nidarosu. To bo nova saga, ne o maščevanju in morjenju, ampak o potrpežljivosti in delu. Da, da.

"Zdaj pa zbogom, Morten; skupaj smo prišli semkaj, marsikaj smo skupaj preživeli. Življenje nas je vodilo po različnih potih. Ampak hvala za ves čas, ko smo bili skupaj, in veliko sreče." In učitelj Jo se je pripravil, da bi šel.

"Da, da, Jo," je rekel Morten. Obrisal si je roko ob delovno obleko in mu jo nazadnje dal.

Potem je učitelj Berg odpotoval in njegovi tovariši so stali na postaji in mu mahali s slovo. Pomolil je svojo sivo glavo iz kupeja in jim odzdravljaval. Vrste starih naseljencev so se pričele redčiti, — da pa so stopali drugi na njihovo mesto, ni bilo isto.

Nekega dne so zvonovi spet zvonili čudno dolgo in tako slovesno preko neskončne ravnine. To pot je Per Foll mlajši vlek vrv. Od vseh strani je prihajalo nenavadno veliko ljudi. Ali so to pot prišli nemara poslušat škofa? Ne, ta dan je hotel pridigati pred svojimi starimi znanci Oluf Skaret, ki se je mimogrede oglašil doma. Ni samo dovršil semenišča v St. Louisu, ampak je že leto dni pastiral v neki župniji na vzhodu tam v Iowi.

Za Karen in Kala to ni bil navaden dan. Sicer je stalo mater lepo število kokoši in prašičev,

da ga je mogla vzdrževati vsa ta dolga leta pri njegovem študiju. Zato pa je prišel zdaj domov in hodil po hiši kot pravi župnik, z zalisci in z naočniki na nosu. Ah, da, čas poteka. Sicer je bil nekoliko začuden, ko je prejšnji dan stal na farmi in videl vse tiste sive lope. Okrog in okrog so si ljudje v zadnjem času sezidali lepe in nove hiše. Govoril je s Siri in Andersonom. Tem. Ampak s starim se ni dalo ničesar napraviti. Kdo ve, koliko je imel skritega v svojem izseljenskem zaboji pod posteljo. — Ali denarja ni nikoli pokazal, niti tega niso slutili, kam je skril veliki zarjavel ključ.

Ampak za Olufa je bil praznik biti spet s starši in brati in sestrami skupaj. Ura iz Skareta je tiktakala in ga spominjala na nekdanje dni. Karen si ni upala povedati, da se vsakokrat, kadar bi je, zdržne ob misli, da bi utegnil Ebbe spet priti. Da, spomini? Otroci so se pogovarjali, kako so tisti dan, ko so odhajali, pokopavali mačko gori v skalah, spominjali so se borovnic in brusnic, ki so jih tamkaj brali, in snežne jerebice, ki so jo videli vzleteti neke zime, ko je bilo polno snega. Oluf je mogoče bolj mislil na te stvari kakor drugi, ker je bil tako dolgo sam v tujem svetu. "Ampak osivel si, oče. In tudi ti, mati, boš kmalu potrebovala počitka?" Siri je postala majhna gospodična, Hodila je v župnišče in se učila klavirja. To ni bilo po Kalovi volji, ampak kakor običajno, po Karenini. In Pavlina je prišla s svoje male farne in to pot je bil brat župnik prijazen. Stisnil ji je obe roki in jo pohvalil, kako je pridna.

Zdaj pa je bilo nedeljsko jutro in ljudje so prihajali. Ugalili so, kakšni struji Oluf pripada. Cerkveni spor je prodiral celo semkaj. Zato je poskrbel pač Peter Skaarnes. H kateri sinodi se je Oluf nagibal in kakšno stališče je zavzemal v sporu o predestinaciji? Pa to bodo danes izvedeli.

Tamkaj prihaja s svojim bratom preko ravnine. Anders se v poslednjem času imenuje Andrew in je večji in zastavnejši od župnika. Pravi orjak je s svetlimi brki in kodrastimi lasmi pod nizko čepico. Prav zdaj je moral bratu zaupati, kako namerava pridobiti vse farmarje v okolici za gradbo lastnega elevatorja za pšenico, tako da bodo od prekupevalcev neodvisni in bodo lahko prodali, kadar bi jim najbolje kazalo. Župnik pa ga pogleda in pravi, da bi mu bil to pač lahko povedal ob kaki drugi priliki.

Za njima prihajata obe se-

stri, Pavlina, velika in močna, z ruto na glavi in v težkih čevljih, Siri s klobukom in sončnikom. Siri ugiba, ali sme nocoj spomniti brata na to, kako so nekoč poročali kravo in bika. O ne, to se zdaj res ne spodobí več. In nazadnje prihajata oče in mati, dva starajoča se prerijska človeka v svojih najlepših oblekah. Ampak, čeprav nosi Oluf talar in ovrtnik v ročni torbi, nista marala iti z njim. Župnik je župnik, pa čeprav je sin, je to kar preveč časti, da bi hodila ob njegovi strani in se kazala vsem ljudem. Ko pa so prišli v cerkev, je pustil Kal druge, da so šli in sedli v prvo klopo, kamor jih je bil Oluf povabil, sam pa se je splazil prav v zadnjo. Zakaj kdo ve, kako se bo to še danes končalo, — kdo ve, če ne bo prisrčen fant govoril na koncu gole neumnosti? Za vsak primer je bilo najvarneje, da je bil blizu vrat.

Vendar ga je ganilo, ko je videl toliko ljudi, čeprav naj bi danes pridigal samo Oluf. In tam prihaja potentat, Morten v lastni osebi. Ali kako so mu osiveli lasje in brada! In spremeljata ga Ana in Bergitta. Zmeraj prihajata skupaj v cerkev in oblačita se precej podobno. Ali si še zmeraj domišljata, da sta pri starših na Ramsou in da dobivata obleke in plašče iz iste kosa tkanine? Sedeta v klopi na ženski strani. Ali Bergitta, ki je nekoliko let mlajša kakor sestra, je videti starejša. Da, da, v prerijski se marsikdo tako hitro postara. Materin ljubljeneček se zmeraj opravlja službo cerkovnika. Ampak na glavi ima plešo in mala brada pod nosom je siva. Oglasi se cerkvenim pesem. Kal si ne upa peti. Napravi se, kakor da bi ogledoval svoje škornje in razpokane roke, ki mu sklenjeni visita med kolena. Da, da, tako je življenje. Še dobro se spominja tistih časov v Skaretu, ko Oluf ni mogel v šolo, ker ni imel hlač. Ampak čez nekaj časa se mora na skrivaj ozreti v Karen. Prav zares ima že robec na očeh, in hčeri se spogledujeta, kakor bi premišljevali, ali bi jo odvedli iz cerkve.

In potem pride Oluf v talarji in ovrtniku. To pot ga prvič vidi takega. Edina, ki ničesar ne vidi, je Karen, zakaj oči so ji prav zdaj morale oslepeti. In Kal mora spet ogledovati svoje roke. Misli na Pavlino, ki je garala kot kak moški, potem ko je Oluf odpotoval, in na Karen, ki je tako neumljeno gospodarila s kokošmi in prašiči, da je lahko vzdrževala fanta.

Zdaj pa stoji na prižnici, sklenil je roki in pričel moliti. Ne, kaj je to res Oluf? Zdaj je Kalu žal, da vendarle ni sedel zraven Karen. Videti je, kakor da si sama ne zna pomagati. Nepristojno drgeta in iht.

O čem govori župnik? To ni tako lahko uganiti niti Karen niti Kalu. Božja beseda je božja beseda. Kar pa se Karen tiče, je doslej mislila, da je Gospod Bog star mož. Zdaj pa ve, da je bila ta vera kriva; saj je čisto mlad in podoben Olufu. Kal pa kmalu spozna, da se mu ni treba bati. Fantu gre kakor namazano.

In pozneje sta oba starčka pogosto govorila o tem. Veliko sta doživela v domovini in tukaj v prerijski. Ampak ta dan je bil vendarle najlepši v njunem življenju.

Istega večera so bili spet vsi zbrani v mali sobi. Tedaj je župnik izrekel željo, da bi rad vzel nekaj s seboj iz Skareta. Kaj, ko bi mu dali staro kladivo? Pogledal je očeta in pogledal brata.

Stari je zmajal z glavo in se potihem smehljaj. He, he, da, če misli, da je vredno.

Tedaj pa je že prišel Andrew s klavirjem, ga jim kazal in ga vihtel po zraku. "Ali hočemo staviti?" je rekel.

"Staviti?"

"Da. Tisti od naju bo dobil kladivo, ki bo prvi sedel kot predsednik v senatu Severne

Dakote. Zakaj morebiti ga bo ta najbolj potreboval, da bo z njim krotil zbornico."

Vsi so strmeli vanj. Siri je vstala, z obema rokama mično prišla za krilo in se globoko priklonila pred njim — prav tako, kakor se je učila v plesni šoli. Končno se je Kalu izvil: "Da, naj me vendar pri priči vrag vzame!"

(Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

Roparji v Chicagi odpe-ljali vso družino

Chicago, 22. januarja. Pet roparjev je odpeljal vso družino blaginika državne banke v Mundelein blizu Chicage. Družina je bila zaprta v kleti banke, kateri so roparji odnesli \$3.000. To je že drugi slučaj v šestih mesecih, da je bila vsa družina bančnega blaginika Motta odpeljana. Junija meseca lanskega leta so banditi na enak način odpeljali družino in odnesli banki \$10.000.

Dva Čeha aretirana radi veleizdaje

Praga, 22. januarja. Tu sta bila aretirana dva Čeha, Adolf Sestál in Emil Turnovski. Prodala sta neke skrivnostne češke armade častnikom nemške armade. Oba sta bila aretirana, ko sta hotela pobegniti preko meje.

Zanimiva operacija dve-letnega otroka

New York, 22. januarja. Stir-je slavnj zdravnik se tu posvetuje, ali bi operiral nekega dveletnega otroka ali ne. Ime otroka se ne omenja. Otrok ima premajhno lobanjo za normalno rast možgan. Brez operacije bo otrok umrl ali pa pobiljenec in slaboumen vse življenje. Zopet pa prevladuje možnost, da operacija povzroči samo življenje polno boleznj in mizerije. Lahko se pa tudi zgodi, da bo operacija povzročila popolno normalni razvoj otroka.

Davčna vrednost

Leta 1930 je znašala davčna vrednost v državi Ohio \$13.453.208.156. Od tega premoženja morajo namreč prebivalci države Ohio plačevati davke. Skupni davki v Ohio so znašali v letu 1930 svoto \$83.151.071, ali povprečno \$12.47 na prebivalca. Stroški so pa znašali nekaj nad \$88.000.000. Skupni dolg države Ohio znaša \$9.532.510, ali \$1.43 na enega prebivalca, kar je najmanjši dolg izmed vseh držav unije. Davek na goriln je lansko leto prinesel \$23.000.000.

Predavanje

V St. Clair javni knjižnici se vrši v torek, 26. januarja, ob 8. uri zvečer zanimivo predavanje s slikami "Quaint Quebec" je naslov predavanja. Predaval bo Ralph D. Hartman, predsednik fotografske zveze v Clevelandu. Vstopnina je prosta. Otrokom vstop ni dovoljen.

MALI OGLASI

Soba

se odda za enega fanta ali dva, s hrano ali brez. 1008 E. 61st St. (21)

Odda se

v najem družinska hiša z osem sobami, poleg La Salle gledališča. Tudi garaža na razpolago. Oglasite se pri Frank Vesel, 787 E. 185th St. (25)

Hiša se odda

v najem, šest sob, in garaža na 1373 E. 171st St. Več se pozve na 952 E. 207th St. Tel. KENmore 2068-J. (19)

KUPON

Ta kupon in 15 centov da danes vsaki odrasli osebi vstop v La Salle gledališče

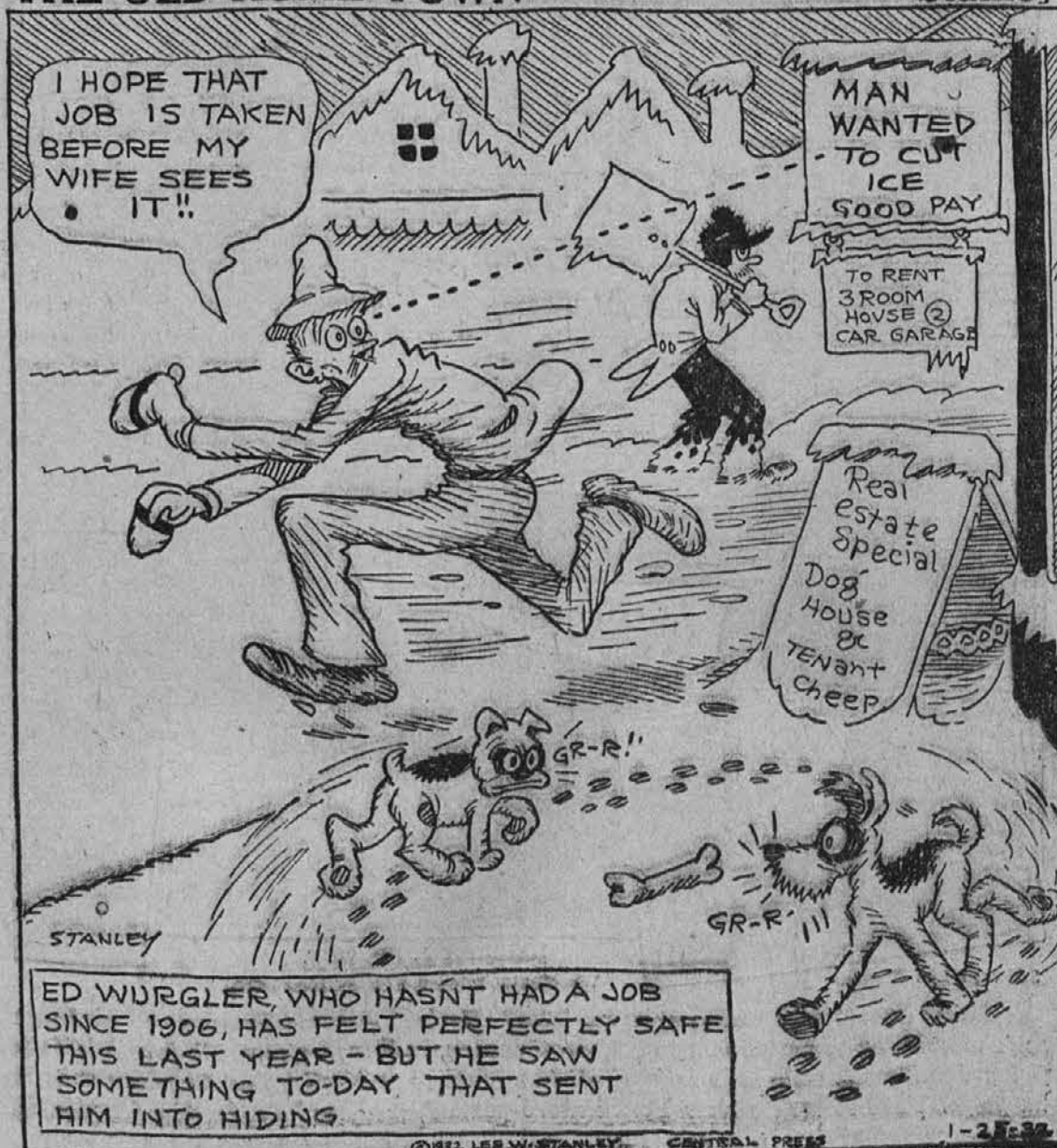
Iz prijaznosti
Ameriške Domovine in
La Salle Theatre

1-23-32

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

Stanley

Thad Kinnaman in Dorothy Piggott, oba dijaka na Ottavi univerzi v Kansasi, sta se skrivaj poročila. Zadeva pa je prišla na dan in vodstvo univerze sedaj ne ve, ali bi oba novoporočenca izključilo, ali bi ju pustilo, da študirata nadalje. Pravila univerze namreč oboločajo, da se dijak, dokler obiskuje univerzo, ne sme poročiti.

Razne slike Morilke Mrs. Winnie Ruth Judd, o kateri se vrši v Phoenix, Arizona sodna obravnava radi dvojnega umora Mrs. Agnes Lerio in Miss Hedvig Samuelson, katerih trupla je našla v korčev in poslala v Los Angeles. Odvetniki morilke bodo izjavili, da je izvršila umor v silovano, ali pa o hipni duševni zmedenosti. Med zagovorniki je tudi slovenski odvetnik Mr. Joe Zaviršek.

LIAM O'FLAHERTY

NOČ PO IZDAJI

Roman

Mulligan je prejel denar s po-
vešeno glavo. Vstal je ter hitel
proti vratom brez vsake besede;
v rokah je stiskal zmečkani klo-
buk in plašč je plahotal za njim.
V dve gube, z glavo naprej, je
vlekel za seboj svoje ploske no-
ge, kakor bi ne hotele za njim,
ter izginil skozi vrata. Izza
vrat se je začel njegov hudi,
predirljivi kašelj.

Pri vratih so zopet stale stra-
že. Gallagher je počasi korčal
nazaj k svoji mizi. Sedel je.
Nastala je smrtna tišina.

Molk je trajal samo nekako
dvanajst sekund. V tem je po-
tegnil Gallagher beležnico iz že-
pa ter jo prelistaval. Mulholland
se mu je sklanjal čez ramo in
mu nekaj šepetal; trije sodniki
so mrmraje stikali glave. Gypu
pa je bilo teh dvanajst sekund
dolgih kakor dvanajst let člove-
ku, ki ga muči neozdravljiva bo-
lezen. Cela vrsta strahot mu je
preletavala glavo. To niso bile
ideje ali misli, temveč skoraj
otipljive strahote, ki so se, de-
jal bi, utelešale v njegovih mož-
ganih, kakor bi jih oblikovalo
duševno delo nekega tujea bit-
ja. Njegovo premetenost in sa-
mozavest je ta presenetljivi tu-
jec nenadoma zagabil ter zalu-
čal naravnost iz njega v pozabo,
kakor bi izstrelil dve krogli v
zrak.

Ha! poglano jih je iz njega
presenetljivo dejstvo, da je Mul-
ligan izginil svoboden, z denar-
jem v žepu, ki mu ga je dal
Gallagher. Dali so mu denarja.
Imenovali so ga tovariša. Ob-
ljubili so mu, da spravijo nje-
govgo zadevo pred podporni od-
sek. Odslovili so ga v svobodo.
Odsel je... Jezus, Marija in
Jožef! Kaj to pomeni?

Nato pa, ko je tam sedel po-
koncu kakor sveča na svojem
sedežu, ogromen, so se nagne-
tele v njegovo glavo nedopoved-
ljive strahote. Prihajale so do
kraja izdelane, docela dozorele,
zoprne kakor žolčni napadi.
Ostre in griske kakor rane od ba-
jonetov, težke in dušee kakor
utripanje srca. Prihajale po ena,
po dve, po tri, po štiri... na
stotine, vrste se v njegovih mož-
ganih; druga poleg druge so
stale čvrsto v gneči, nato pa so
se hipoma razblinile brezglasno
kakor duhovi ter dale prostora
novim. Bila jih je silna množi-
na, a vsaka sleherna različna.
Vsaka je imela svoj posebni ti-
hi krik. Vsaka svoje posebno
demonsko rezanje. Vsaka svo-
je posebno... k vragu vse sku-
paj! To je bila tista prokleta
stvar, da ni vedel, kaj so. Bilo
je, kakor da je njegova osebnost
vključena v verige, in da
si teh prokletih stvaritev ne more
pohvalasti. Sedeti mora tiho,
pokoncu kakor sveča na svoji
leseni klopi ter jih pustiti, da
stojte nemotene v njegovih mož-
ganih. Bil je ob vso moč. Mr-
zel znoj mu je udaril skozi vsa-
ko luknjico na telesu.

Štiri sekunde so minule. Na-
to mu je začela misel tavati in
tipati med temi strahotami, pla-
ho kakor polž, ki se ga je ne-
kdo doteknil, da se je potuhnil v
lupino ter zopet izlezel, in neza-
upno vije svoje roge in se dotika
travnih bilk. Gypu je odprl nos-
nice in usta. Globoko je pote-
gnil sapo skozi oba organa hkrati.
Mrzli znoj mu je nenadoma
postal vroč. Kipe mu je plala
v glavo kri. Pobesnel je. Naj-
prej so se mu oči zožile in ril
časte obrvi povesile. Nato so se
mu oči široko odprle, in obrvi
dvignile kakor cevi, kadar jih
namerjajo proti tarči. Spod-
nja ustnica mu je ohlapnila,
možgani so mu začeli metodično
delovati. Strahovi so mu izgi-
nili iz njih, umeknivši se želez-
nemu sklepu, da se hoče boriti
do bridkega konca.

Po krvi, zblazneli od alkoho-
la, se je zavedel orjaške moči v
svojem telesu. Čutil se je sko-
rajda srečnega, ker se mu po-
nuja prilika, da jo bo mogel ra-
biti. Bila je tista divja radost,
ki je vedno pričujoča v irski du-
ši ob času nevarnosti, veliki bo-
jevniški duh našega plemena,
porojen iz megla in gora in žu-
borečih hudournikov in neskon-
čnega morskega bučanja.

Ozrl se je in meril nje, s ka-
terimi se mu je bilo spopasti.
Na njegovi levi, je videl, da
sedi Mary McPhillipova. Roke
je držala v krilu. Lahno sklo-
njena naprej je gledala z ner-
vno pričakujočim izrazom v
očeh Gallagherja. Zdaj pa zdaj
je vrgla prestrašen pogled na
Gypa, toda oči so se ji vselej
kakor urečene vrtnile k Gallag-
herjevemu obrazu. Bilo je oči-
to, da je preplašena in da se ji
misel poskuša okleniti njega, ki
se ji ustnice gibajo v molitvi
zanj. Gypu je videl grozo na
njemem obrazu in je vedel, da
se mu od nje ni ničesar bati. Na-
to je pogledal tri sodnike. Po-
znal je te zakrknane moze. To
so bile zgolj lutke, politiki, slam-
nati možje, ki bi ustregli vsem
Gallagherjevim zahtevam, ker se
mu ne bi upali ugovarjati. Ha!
Gallagher je mož, s katerim se
mu bo boriti. Gallagher in ti-
sta Mulhollandska švigašvaga
Videl ju je tam pri mali mizi,
kako sta stikala glave. Zapičil
je oči vanja.

Mrzlično se je vrgel na sno-
vanje načrta, ne kakor bi si za-
zdaj od snovanja načrta kaj
obetal, temveč samo, ker bi mu
bavljenje z načrtom samo po se-
bi končalo njegovo posebno pre-
mišljanje. Toda načrta si niti
misli ni mogel. Vse njegove
energije so bile osredotočene na
to, kako bi obdržal svojo jezo
na vrelšču. Slabotno se je ote-
pal z iveri idej, nato jih je brez-
upno zavrgel. Stisnil je pesti
in jih uprl s členki navzdol ob
ledja. Oboroženca, ki sta stala
za njim, sta videla, kako mu
mišice na hrbtu kipe ter bodejo
proti njegovi katunasti suknji.

Tedaj se je molk pretrgal.
Gallagher je vstal z odprto be-
ležnico v roki. Stopil je k sod-
niški mizi, položil beležnico pred
sodnike ter jim nekaj s prstom
pokazal. Sodnik v sredi je po-
kimal. Gallagher je stopil na-
zaj k svoji mizi ter sedel. Gy-
pu je razburjen spremljal vsa-
ko njegovo gibanje. Bilo je,
kot da hoče zdaj zdaj skočiti na
noge in planiti na Gallagherja.
Stražnika pri vходу in oboro-
ženca za Gypovim hrbtom—vsi
so pomaknili prste na jezičke
pri svojih revolverjih. Bil je
napet trenutek. Nato je Gallag-
her pogledal Gypa ter začel
ostro, s pridržanim glasom:

"No, Gypu, povej nam, kako
si prebil čas nocoj od šestih do
poli dveh, ko si prišel semkaj.
Hitro. Ne trati časa. Nam se
mudi."

Gypu so se oči skoraj zaprle.
Obraz kakor da mu je nabrek-
nil. Usta so se mu skrivila.

"Kaj to tebi, kje sem bil?" je
zagrmel s čudnim, zamolklim
glasom, kakor da so se mu usta
usušila.

"Kdo ve," je vrgel Gallagher
kar tako. "Utegnilo bi nas za-
nimati, da bi to vedeli. Ali ti
ni, da bi nam povedal, kako si se
zabaval, odkar si se ob šestih v
dunboyskem zavetišču srečal s
Francisom Josephom McPhilli-
pom, pa dokler nisi prišel sem?"

"Pa postavim, da ti ne bi po-
vedal, kaj boš storil, kaj?"

"Veš, tega ti pa ne povem.
Storimo pa lahko marsikaj. To
sam veš, ali ne? Dano ti je na-
voljo. Ali mi povej ali pa se
bom jaz potrudil in povedal te-
bi in sodišču." Premolknil je,

nato je pristavil: "In Bartly
Mulholland tukajle mi bo poma-
gal."

Nato je gledal Gypa brez
strasti, s hladnim, mirnim izra-
zom, kakor bi preiskoval kip.
Gypu so prsi plale. Nato ni bil
pripravljen, da ga bo Gallag-
her tako naravnost napadel. Pri-
čakoval je, da bo Gallagher ubral
svojo običajno prijateljsko in la-
skačočo taktiko, v svesti si, da
bo svojo žrtev premamili ter ji
bo slučajno in ponevedoma zdrk-
nila z jezika kakšna važna be-
seda. S tem žaljivo surovim,
nesramnim napadom se je čutil
Gypu v svojih pravicah prikraj-
šanega. Gallagher mu ni hotel
izkazati niti te časti, da bi se ž
njim poigral. Potemtakem mora
že vse vedeti. Ali zares ve?

Gypa je zapustila zadnja sled
oblasti nad samim seboj. Vdal
se je blazni strasti. Zgrabil ga
je val zmedene besnosti. Stis-
nil je pesti, da so kosti pokale.
Desna noga mu je tako odrevene-
la, da mu je škorenj hrešče
drsel po kamenitih tleh, dokler
ni treščil ob nogo pri klopi. Tam
mu je obstala. Sključeno kole-
no se mu je treslo. Odprl je
usta, in iz njih se mu je usul
skoraj brez zveze tuleč neurnik
brezbožnih in umazanih kletvin
proti Gallagherju. Izbruhnil jih
je v brezkončnem stavku brez
glagolov, zaimkov ali veznikov.
Rulil je, dokler ni moral prene-
hati, ker mu je pošla sapo.

Ko je Gypu prestal, se je zasl-
šalo ihtenje Mary McPhillipove.
Silno je drhtela in ječala. Gal-
lagher je vstal, šel mimo Gypa,
ne da bi se zanj najmanj zme-
nil, ter prijel Mary za roko.
Peljal jo je k sodniški mizi.

"Te priče ne potrebujem več,"
je dejal, "zato mislim, da jo
smem spraviti v drugo sobo."

Sodniki so prikimali. Peljal
je Mary iz sobe. Gypove oči so
ga povsod spremljale. Divje je
strel, in vse je kazalo, da je iz-
gubil vso oblast nad svojim te-
lesnim gibanjem. Kolena so se
mu krčevito drzila. Gallag-
her se je vrnil v sobo ter sedel
za svojo mizo.

Gypove oči so bile še vedno
uprte Gallagherju v obraz. Prej-
šnji izbruh ga je tako do kraja
izpraznil, da je bil kakor iztre-
sena vreča. V žličici nad želod-
cem ga je bolelo. Ljudski go-
vorniki poznajo to bolečino, ka-
dar so govorili več nego uro pod
gosto točo strastnih medklicev.
Oči so mu bile omamljene. Ne-
kaka mehanska moč mu jih je
priklepala na Gallagherjev ob-
raz. Na vsako kretanje Gallag-

herjevega obraza se je podza-
vestno zdrznil. Vselej, kadar je
Gallagher zgenil kak ud, ga je
ostro zbudilo v žličici. Čutil je
celo najneznatnejše premike.
Kar ga je posebno plašilo, je bi-
la Gallagherjeva navada, da je
neprestano trzal z lici ter zdaj
pa zdaj zaškrta s kočniki.

Kakor poprej, je trajal ta hu-
di napad samo nekaj trenutkov,
dokler je Gallagher z naguba-
nim čelom pregledaval neke za-
piske na svoji mizi. Toda tre-
nutki so bili kakor leta, tako si-
len je bil napad. Gallagher je
zopet izpregovoril.

Tedaj je prišla nad Gypa zo-
pet čudna sprememba. Kajti
kakor hitro je Gallagher izpre-
govoril, mu je hipoma odleglo.
Globoko je zasopel. Vzdihnil je.
Prijeten srh mu je preletel telo,
kakor prepilne poleti hladna sa-
pa gladino sparijenega jezera.
Ustnice so se mu zopet pomiri-
le. Gallagherjev glas je imel
sedaj drugačen zvok. Bil je
mehkejši. Bil je prijazen. Bil
je... častna beseda... bil je
prepričljiv. Torej je nekaj upa-
nja... nekaj upanja mora bi-
ti še.

"Kaj si hotel Gypu?" je vz-
kliknil Gallagher. "Kaj si ho-
tel z vsemi temi lažmi, ki si nam
jih nadrobil o Podgani Mulliga-
nu? Samega sebe bi se moral
sramovati. Tudi če imaš kak-
šno jezo zoper njega, to še ni
vzrok, zakaj bi mu skušal kaj
takega podtekniti. Sveta nebe-
sa! Spasen človek si, Gypu. Kaj
ti je šinilo v glavo, da si mi pri-
povedoval, kako si ga videl no-
coj v dunboyskem zavetišču, ko
vendar prav dobro veš, da je bil
prav tisto minuto komaj sto
metrov od svoje hiše in tri milje
ali še več od zavetišča? Ali si
bil pijan, ali kaj?"

"Vem, da sem bil pijan," je
kliknil Gypu ves vesel v odgo-
vor na ta prijazni Gallagherjev
uvod. Jeza se mu je razpuhtela.
Vsa duša se mu je goreče skla-
njala proti Gallagherju ter kli-
cala na pomaganje. Po prvem
stavku je za hip premolknil. Ti-
ho se je sklanjal naprej ter na-
peto gledal Gallagherja, kot da
pričakuje od njega, da bo on
zanj zaključil izjavo. Ko pa so
Gallagherjeve ustnice ostale za-
prete, je vzemirjen ječal da-
lje, kot bi se brez skrbi spotikal
ob nevarne zapreke. Glas mu je
bil neenakomeren in razburjen.
"Vendar bi prisegel na Boga
Vsegamogočnega, da je bil on ti-
sti, ki sem ga videl, kako je sto-
pil iz vrat in stekel po cesti za
Frankijem. Če pa ni bil on, je

moral biti kdo drugi njemu po-
doben, zakaj po ramah bi ga
zmerom povsod spoznal. Bi ga,
pa če bi mi vtekli glavo v vre-
čo."

(Dalje prihodnjik)

Izpremembra
v lastništvu

Ta tvrdka je sedaj pod edinim lastništvom in osebnim
vodstvom August F. Svetek-a, kateremu umno pomaga v
profesionalni aktivnosti njegova soproga.

Svetkov pogrebni zavod je bil ravnokar prenovljen in
ima jako moderno in krasno kapelo, kjer lahko udobno sedi
sto oseb in tudi družin-ko sobo, pripravno urejeno in na
pripravnem kraju.

Oba, Mr. in Mrs. Svetek bosta posvetila največjo pozor-
nost vsem, ki se obrnejo na to reorganizirano firmo in vsi
bodo dobili isto postrežbo, ne glede na vprašanje cen. Zmer-
ne cene so bile vedno geslo Svetkove posluže, kar se bo tudi
načeljevalo pod novim oskrbništvom.

AUGUST F. SVETEK

poprej

A. F. SVETEK CO.

478 E. 152d St.

15222 Saranac Rd.

KENmore 2016

A. J. ŽUŽEK
ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038

Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

Pristopajte k domači
organizaciji, k S. D. Z.

Leopold Kushlan

SLOVENSKI

ODVETNIK

Čez dan:

513 ULMER BUILDING

Zvečer od 6. do 8.

6411 ST. CLAIR AVE.

Soba št. 7 Tel. HEND. 5195

Ob srednjem zvečer na

837 E. 237th St., Euclid, O.

Tel. KENmore 4458

Tel. CHerry 3982

DR. J. V. ZUPNIK

zanesljiv zobozdravnik

Mnogo let na istem mestu.

St. Clair vog. 62. ceste.

Vhod samo iz 62. ceste.

Knausovo poslopje.

GOVORI SLOVENSKO

Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

BARVANJE

avtomobilov

Za januar in februar so zelo

znižane cene: od \$25 naprej.

Najfinije delo in kakršno barvo

želite.

G. & G.

Auto Paint Shop

1971 E. 65th St.

HENDerson 6446

DOBER PREMOCI

Točna postrežba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

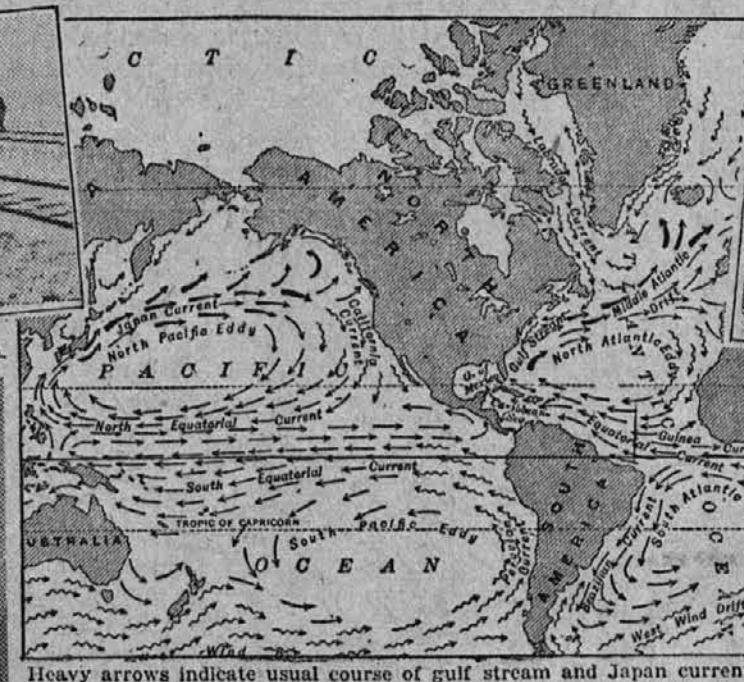
Stari Cimpermanovi prostori

HENDerson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

Zoo weather in Manchuria.

Heavy arrows indicate usual course of gulf stream and Japan current.

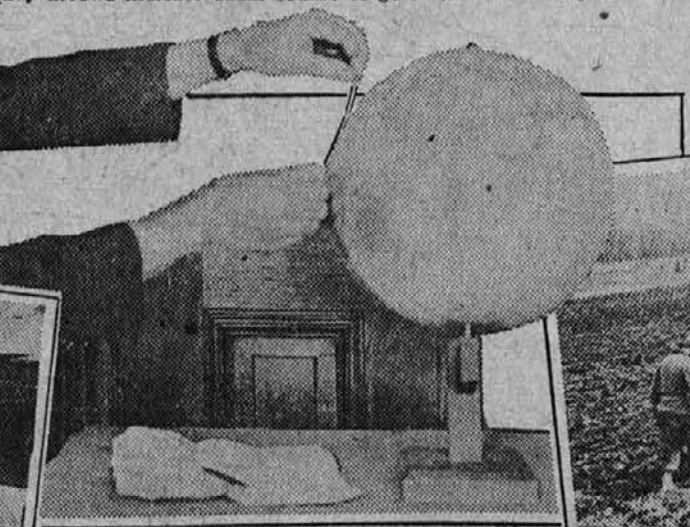
Spring in January, New York

Picking dandelions in January, Kentucky.

Snow in Los Angeles

HERBERT J. BROWNE,
Washington's noted weather forecaster.

Ploughing in January, Ohio

Zakaj imamo tako čudno vreme leto? Herbert Janvrin Browne, od vladnega vremenskega oddelka, pravi, da se je morski tok pomaknil mnogo bolj proti severu, radi tega v severnih krajih leto še ni bilo nobene zime. Morski tok je izpodrinil mrzlo vodo in jo zrinil proti jugu, zato so pa imeli v Los Angelesu sneg, medtem ko so v državi Ohio orali na polju. Tako so meli v New Yorku skoro pomlad, medtem ko so imeli v Mandžuriji ostru zimo.